

lingen og henvise Sagen til et Udvalg. Er der nogen, der ønsker at udtale sig om dette Forslag?

Sveistrup: Da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) udtalte sin Besværing over, at denne Sag ikke var henvist til Udvalg, fortsatte han med at sige, at vi kunde have faaet den i Fællesudvalg. Det vilde — det er klart — have ført til, at Sagen ikke vilde blive bragt til Ende i denne Samling. Det samme vilde blive Resultatet af Vedtagelsen af det ærede Medlems Forslag. Jeg tilstaar, at da han først begyndte at tale derom, ansaa jeg det for en spøgefuld Bemærkning — vi kende hans Sans for Spøgefuldhed — men naar han paa dette Omraade vil agere Alvorsmand og udtrykker dette paa den Maade, at han foreslaar at henvise Sagen til Udvalg, behøves der formentlig ikke Begrundelse for min Opfordring til Tinget om at stemme imod dette Forslag.

Borghjerg: Jeg støtter det Forslag, som nu fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Det er fra højt anset juridisk Side her i Salen efter min Mening uimodsigelig paavist, at der er Grundlovstridighed i dette Forslag. Den Imødegaaelse, som den højtærede Justitsminister fremsatte, syntes mig at være saa lidet betydende og saa besværlig for Justitsministeren selv, at han jo næsten gik i Staa i den, næsten ikke selv kunde komme igennem den. Under disse Forhold, hvor der fra højt anset juridisk Side er fremsat en saadan Tvivl med Hensyn til en Bestemmelses Grundlovstridighed, synes jeg, at det vil være overordentlig rigtigt at underkaste Sagen en kort Udvalgsbehandling.

Da ikke flere ønskede at udtale sig angaaende det fremkomne Forslag, sluttedes Forhandlingen derom.

Det af *Alfred Christensen* stillede Forslag om Sagens Henviisning til et Udvalg paa 15 Medlemmer

forkastedes med 67 Stemmer mod 31.

Forhandlingen om Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag genoptoges.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Poul Rasmusen: Jeg har for længst frafaldet Ordet.

Lange: Jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han i Virkeligheden sympatiserer med det Ændringsforslag, jeg her har stillet. Jeg vil haabe, at det inden lang Tid maa blive muligt fra det høje Ministeriums Side at se et Lovforslag, som gør det muligt her i Danmark at væрге de mindreaarige paa dette Omraade som paa alle andre. Men da jeg ikke har Lyst til at faa mit Forslag udstemt, tager jeg mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 4 til § 5 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Deuntzer: Jeg kan ikke betragte den højtærede Justitsministers Udtalelse som en virkelig Imødegaaelse, men kun som en omskreven Udtalelse om, at han ikke kan modtage Ændringsforslaget. Jeg skal endnu kun tilføje den Oplysning, at, som den højtærede Minister vil kunne se af Tidenden, har jeg ikke sagt det om Straffelovens § 299, som han udtalte, men lige det modsatte.

Sveistrup: Jeg skal under disse Omstændigheder fatte mig i den yderste Korthed. Da den højtærede Minister har udtalt om alle de Forslag, som ikke ere stilledede af mig og mine Meningsfæller, at han modsætter sig dem, vil det jo allerede for enhver, der ønsker denne Sag fremmet og ført til Ende inden denne Samlings Slutning, være et væsentligt Moment. Det har paa en Maade glædet mig, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer) kunde finde mange formelle Mangler ved Lovforslaget, som det nu er vedtaget af Landstinget, men det vil altid blive Tilfældet, hvorledes man end affatter et Lovforslag. Selv om det er 3 juridiske Professorer, der have affattet et Lovforslag, kan der komme en fjerde og sige, der er de og de formelle Mangler, derfor kan man ikke hæfte sig saa stærkt ved det.

Noget andet var det, hvis § 15, 3die Stykke, indeholdt noget, som stred imod Grundloven. Det, som skulde stride imod Grundloven, indeholdes i den Ændring, som er indsat i det andet Ting. I Folke-